

MS-763: Rabbi Herbert A. Friedman Collection, 1930-2004. Series F: Life in Israel, 1956-1983.

Box	Folder
18	21

Law of Return. 1974.

For more information on this collection, please see the finding aid on the American Jewish Archives website.

3101 Clifton Ave, Cincinnati, Ohio 45220 513.487.3000 AmericanJewishArchives.org

WORLD UNION FOR PROGRESSIVE JUDAISM

18TH INTERNATIONAL CONFERENCE, LONDON

JULY 3-8, 1974

THE LAW OF RETURN: IT'S POLITICAL AND RELIGIOUS RAMIFICATIONS.

By Dr. EZRA SPICEHANDLER.

When Israel's first Knesset passed the Law of Return it was universally hailed by World Jewry as their triumphant answer to the infamous White Paper of 1939. The White Paper was the illegitimate child of the spirit of Munich, and had restricted Jewish immigration to Eretz Israel to a trickle. The last door of escape had been slammed shut in the very face of European Jewry at the outset of the gory nightmare which we call the <u>Shoah</u>. Few Jews in 1950 anticipated that the adoption of this law would become the focal point of a major political and ideological conflict in the Jewish world. In 1950 the air which Jews breathed was still heavy with the stench of the burnt flesh of six million martyrs. Everybody, Jew and Gentile, thought he knew who was a Jew. To Israel's legislators the very idea of defining the term Jew was simply outside the parameter of their existential experience.

The law did not define who is a Jew but simply stated:

- 1. Every Jew has the right to immigrate to the land as an Oleh.
- 2b.unless the Minister of Immigration is satisfied that the applicant (i) is engaged in an activity directed against the Jewish people (ii) is likely to endanger public health or the security of the State.

To these restrictions a further clause was added in 1954 excluding "a person with a criminal past likely to endanger public welfare".

The short time allocated to me is hardly adequate to trace all the legal, political and religious ramifications of this law. The delegates to this convention are, I assume, well informed about the many controversies which the law engendered. I shall therefore devote most of the remarks this morning to more recent developments. Before doing so, however, permit me to outline briefly the turbulent history of the Law.

The first major controversy occurred when Israel Bar Yehudah, who was then serving as Minister of Interior, issued a directive in 1958 instructing registration officials to register as Jews any immigrant Who declared in good faith that he was a Jew or - if children, those whose parents had declared them to be Jewish.

Bar Yehudah's directive was in keeping with the secular views of the majority of Israelis that the term Jew was now an ethnic rather than a religious designation. The National Religious Party, which views Jewishness as an ethno-religious concept, reacted violently to this interpretation. It resigned from the Government in protest and did not return to the Cabinet until an agreement was reached that a ministerial committee Would be set up in order to solicit the counsel of prominent Jewish scholars and personalities in Israel and the Diaspora on the proper definition of Jewishness. Mr. Baruch Litwin has compiled these responses in a book entitled "Jewish Identity", published by Feldheim Publishers in New York, 1970. Disallowing for the editor's pro-Orthodox bias, the book is required reading for anyone concerned with our subject.

One must bear in mind that the terms of reference of the interministerial committee were to formulate registration rules "in keeping with the accepted tradition among <u>all</u> circles of Jewry, Orthodox and non-Orthodox of all trends and with the special conditions of Israel, as a sovereign Jewish State in which freedom of religion and conscience is guaranteed and as a centre for the ingathering of the exiles.

Now although the Government rescinded Bar-Yehudah's directive it did not legally resolve the issue until after the Shalit case in 1968. However, following the election of 1959, a political decision, which I think was a very erroneous one, turned the Ministry of the Interior, now charged with immigration, over to the National Religious Party. Mr. Moshe Shapiro, the new Minister, soon issued a directive which ordered that "in cases of mixed marriages involving a non-Jewish mother the child should be registered either as belonging to any non-Jewish religious and national group designated by his parents, or that the nationality line in the register be left blank, and that under religion the entry be made "Father Jewish; mother non-Jewish".

In 1958 the issue erupted in a different form. Brother Daniel, a Carmelite monk, born of a Jewish mother and father sued to be registered as a Jew, since according to the Halacha, he was a Jew. The Supreme Court ruled that Israel is not bound by the Halacha. In the eyes of modern Jews, an apostate to another religion is no longer considered to be a Jew. Brother Daniel's Petition was therefore rejected. In 1968, the Shalit case questioned the legality of the Shapiro directive that a child born to a non-Jewish mother may not be registered as a Jew. The Shalits claimed that their child was an Israeli or Jew by culture and nationality, despite having a non-Jewish mother. They agreed that the children were not Jewish by religion, but they requested that they be registered as Jews or Israelis by nationality - La-om. At first the Supreme Court cognizant of the ideological and legal difficulties involved, tried to avoid a decision, by recommending that the Government change registration procedures by deleting reference to religion and nationality in the register. However, when the Government refused to do so, the Court was impelled to try the case, and by a majority of 5 to 4 ruled in favor of the Shalits, without dealing with the theoretical issue of "Who is a Jew". The majority simply declared that since the registering officer was neither an investigator nor a legal expert, he must simply record information submitted in good faith by honest citizens. If the parents declare that their child is Jewish, for the purpose of registration, he is Jewish. The Ministry was ordered to register the Shalit child as Jewish by nationality - La-om.

Again this decision triggered off a furious political crisis.

Mrs. Meir was compelled to agree to an amendment to the Law of Return which was introduced into the Knesset and passed in 1970. For the first time a definition was arrived at and was inserted in the Bill. "A Jew", says the Bill, "is a person born of a Jewish mother, or who has become converted to Judaism, and who is not a member of another religion". The Law, however, extended the rights of olim to children, grandchildren and spouses of Jews, 1

and to the spouses of children of Jews, and grandchildren of Jews. The National Religious Party was of course unhappy that the phrase "converted to Judaism" did not include the words "according to the <u>Halacha"</u>. This Omission was deliberate, as Mr. Yaakov Shimshon Shapiro (not to be confused with Moshe Shapiro), then Minister of Justice explained in the Knesset debate on the new Bill of 10th February, 1970. It clearly altered the directive issued by the Ministry of the Interior in 1960. And I quote Mr. Shapiro: "there the words 'according to <u>Halacha</u>' were included." "We know" said Mr. Shapiro, "that there are Liberal, Conservative and Reform Jews of all kinds, and that they perform conversions. I (meaning I as Minister of Justice) do not want to fix <u>Halachot</u>, We therefore say that whosoever comes here with any certificate of conversion from any Jewish congregation, as long as he is not a member of another religion, will be accepted as a Jew".

In the election of December 1973, the Labour coalition lost 7 seats in the Knesset. It was now even more dependent on the Orthodox party to assist it in forming a viable majority. However, within the National Religious Party, an extremist wing of young leaders, who favored the destruction of the traditional alliance of the NRP with Labor on the issue of the held territories, insisted that their party should not join the government, unless the Law of Return was amended to read "converted according to the <u>Halacha</u>". They succeeded in winning support of two leading Orthodox authorities in the United States, the Rabbi of Lubavich and Rabbi Soloveitchik of Boston. But above all they elicited an opinion from Schlomo Goren, the Chief Ashkenazi Rabbi of Israel, which enjoined any Orthodox Jew from participation in the government unless the law was altered.

The Syrian war of attrition finally served as a pretext for the NRP to join Mrs. Meir's government in February 1974 but only after the new government promised to establish an inter-ministerial committee whose task would be to consult with various Jewish religious leaders in Israel and abroad and to present a recommendation to the government on how to resolve the issue within one year of its appointment.

With the release of the Agranat report on the causes of the Yom Kippur War, the Meir government was forced to resign. Yitzhak Rabin was no Golda Meir and this time the MAFDOL refused to join the new government, much to the dismay of its erstwhile allies. The present Rabin government commands a bare majority of two and has not given up hopes of convincing the MAFDOL to return to the coalition.

Constant efforts have been made in this direction. The Labor Party leadership has offered a compromise formula which reads: "converted to Judaism in accordance with Jewish practice from generation to generation." This formula was until recently opposed by Chief Rabbi Goren and his American colleagues. Rabbi Goren has now accepted it and rumor has it that on his recent trip to the U.S., both he and Mr. Pinchas Sapir were able to convince Rabbi Soloveitchik to agree to the formula.

From the very beginning, both in Israel and abroad, leaders of our movement have engaged in a campaign to persuade Israeli leaders that the Law of Return should not be altered. We have met until now with a considerable degree of success. On the American side, our leaders were able to solicit the support of the Conservative movement in opposing the change. Our Conservative Colleagues and friends realize that the issue is not whether conversions should be according to <u>Halacha</u>, but whether the power to recognize such Conversions should be given to the National Religious Party, and the Israeli Chief Rabbinate, which has steadfastly refused to recognize the halachic competence of Conservative Rabbis. They agree with us that not the Knesset - which contains non-Jewish members - but the communities and the religious leadership of world Jewry in Israel and abroad should decide this purely religious matter. Together with our Conservative Colleagues, we have been able to elicit the support of major Jewish organizations in the United States, South Africa and Europe to oppose vigorously this surrender to Orthodox demands.

In Israel our Progressive, Conservative and Reconstructionist rabbinical Colleagues, and particularly Rabbi Richard Hirsch and I, have been engaging in the wearying but not unsuccessful campaign in the communications media, and particularly with the members of the Knesset to prevent the erosion of the Law of Return.

We have enjoyed the full support of three small political parties who are members in the governmental coalition and, thus far, have threatened to leave it if the larger Labour Party capitulate to Orthodox demands: they are the ILP, the MAPAM and Shulamit Aloni's Citizens Rights Party. We also enjoy considerable support with the Labour Party. We believe that if parliamentary whips would allow a free vote on this issue, a sizeable group of Labour Party deputies would vote for us.

We are not unaware of the problems faced by the Rabin government. A slim majority requires constant parliamentary vigilance, makes it difficult for ministers and vice ministers to engage in ministerial tasks too far away from the Knesset building, lest a sudden opposition vote call bring down the government. Members of the Knesset often cannot be away from the capital or go abroad on missions of Jewish and Israeli significance.

Above all there is the constant nightmare that the rupture with the NRP will become permanent, resulting in its joining, the right wing coalition headed by Mr. Beigin. Such a shift to the right could have serious foreign policy consequences - swinging the pendulum toward a more hawkish position and disrupting the domestic liberal-labour policies of the Labour bloc.

Mr. Rabin has so far withstood these and other pressures. At the recent meeting of the Council of the World Zionist Organization, he repeated that changes in the Law of Return must be in such a form that it would be acceptable to all Jewish religious streams.

One need not stress how important it is for Progressive and Conservative communities and their constituencies throughout the world to continue to make their strong views on this subject known not only to Israeli representatives in their countries, but to UJA (JIA), Israel Bonds and Magbit as well as to the Prime Minister and President of Israel at every appropriate Occasion - particularly when alerted from our Jerusalem headquarters. It should be clear that we in every way wish to advance Israel's cause and support campaigns upon its behalf, but the least we expect is that the people and government of Israel shall not be misled into thinking that the Vast majority of world Jewry support the Orthodox position. I now come near to the close of my remarks. The Israeli, and most European members of our Movement feel that for the sake of Jewish solidarity, constituents of the WUPJ should encourage conversion procedures which would be more consistent with the <u>Halacha</u>. They include: (1) a proper period of training and education before conversion. (2) A ritual bath for converts. (3) Circumcision ceremony for males.

· · · · ·

In the eyes of the majority of Israel's so-called secular Jews, conversion without circumcision is an incomprehensible anomaly. I am aware of the fact that for many Progressive Jews even the re-examination of one's position on this issue strikes at some fundamental views as to the nature of our Progressive Jewish philosophy, but so did our re-assessment of our attitude to Israel and Zionism a generation ago. In a general world of shortened Communications, and in a Jewish world which is more conscious than ever of ethnic relationships, ought we not reconsider practices that might lead to an ultimate rupture between Reform Jews and other Jews because of our own inflexibility?

All this is conditioned on the possibility that the majority of Jews, including most Orthodox authorities, would recognize our procedures as being in consonance with the <u>Halacha</u>. Our Orthodox colleagues constantly speak of the need for Jewish unity. Would it not be possible for them also to change intransigent positions in order to establish mutually acceptable conversion procedures?

Of course the better decision would be to avoid the entire controversy by eliminating the registration of religion and <u>La-om</u> on Israeli documents. All immigrants under the present amended Law of Return would then be given identical cards. Rabbinic courts could then examine the <u>halachic</u> "Jewishness" of individuals in any manner they may see fit. One would hope that they would do so by applying the old rabbinic dictum of "follow the majority." In an area where Jews are a majority, courts must assume the Jewishness of the average appellant. But this brings us to quasi-messianic speculations. Our Orthodox colleagues in Israel have chosen the way of Beth Shammai and not the way of Beth Hillel.

The problem of "Who is a Jew" may not be soluble in this post-emancipation era. What Dr. Max Weiner called the <u>Jüdische einheits kultur</u> no longer exists. In a modern, technological society religious pluralism not only cannot be avoided but perhaps should not be.

There is a lovely story told by Reb Nachman of Bratslav. The moon once lodged a complaint against the sun. You, argued the moon, are out during the day, when the skies are bright and the weather is warm, and in the winter your outdoor hours are drastically curtailed. I, on the other hand, must work in the long dark hours of the cold winter nights, although it is true that in the summer my hours are cut down to a minimum. The sun agreed that the Moon's plaint Was just and suggested that one should clothe her in a warm garment to protect her against the winter cold. So both great tailors and little tailors were summoned by the sun. He turned to the great tailors and ordered them to sew a cloak for the moon. After a week the great tailors returned in despair to say that the task was impossible because "the moon constantly changes her shape. How can we possibly sew a garment to fit her at all times?" they wailed. Now the little tailors rushed up and shouted, "Let us sew the cloak". The sun replied, "If the great tailors have failed, how can you possibly succeed?"

Ever since the Emancipation the great scholars of Israel have endeavored to sew a cloak for the changing, inconstant, multi-shaped body of modern Jewry. None has succeeded. Where the great have failed - how can the little dare to hope to succeed?

Perhaps we need more than one cloak - a beautiful wardrobe of cloaks to fit the varying needs of an ever-changing Jewish world. But let us hope it can be sewn out of the same cloth - or at least the same matching principle of Jewish brotherhood would preserve the identity of all who wear and adhere to it.

ARCHIVE

Pin-

"פשרה", מתר

קשה להבין מה יכול היה להניע את ד"ר יוסף בורג וד"ר יצחק רפאל להציע לראש המבשלה את אשר הציעו לגבי הכרת הגיור שבתוץ לארץ, פרט להרגשה כי הישארותה של המפד"ל מתוץ למסגרת הקואליציה הממשלתית כמוה כגוירה שהמפלגה לא מודל לעמוד בה. יתכן כי הרגשה זו אינה לגמרי נטולת בסים. מכל מקום היו זמנים בהם הטעם לקיומם של המורחי, הפועל המזרחי מכל בעוד בה היומנים בהם הטעם לקיומם של המורחי, הפועל המזרחי מכל בעוד ביו זמנים בהם הטעם לקיומם של המורחי, הפועל המזרחי מכל בעוד בר זיתנים בהם הטעם לקיומם של המורחי, הפועל המזרחי מכל בעוד בהיו זמנים בהם הטעם לקיומם של הנודרי, הפועל המזרחי מכל ביום היו זמנים בהם הטעם לקיומם של המורחי של כל הלקיו ומשלגת הדהיים היו מנים לשיות", וזאת היתה השיבולת לשיתוף פעולה עם מפלגות אנודה ישראל. ואם קיומו של ייעוד שהבדילה בינה לביו סיעות אנדה ישראל. ואם קיומו של ייעוד סרגנית מדי – אין לומר שפלוגתא מתמדת זאת גרכה לה נוק.

תהליך הרדיקליואציה שחל בתוך המפריל בשנים האחרונות – הן לגבי נושאים "דתיים" הן לגבי נושאים של מדיניות חוץ וביסחון – הוציא את המפר"ל למעשה אל מחוץ לתחום כשותף לקואליציה ממשלתית אשר המערך, ולא הליכוד שבהנהגתה של המוצעת החירות, משמש לה עמוד שידרה. לא המערך דחף את המשר"ל החוצה: היתה זאת "עבודה עצמית" של המפר"ל, ואין לפטור את התנהגה המיניסטאריאלית הקתימת שלה מהאחריות לכך. לפטור את התנהגה המיניסטאריאלית הקתימת שלה מהאחריות לכך. היא היא אשר הסתבכה בתימרון של הפניית שאלה למועצת הרבנות הראשית אם נוסחה מסויימת תיחשב כמניתה את דעתה של זו כדי להכשיר את כניסת המפר"ל לממשלה; ואין תימה כי מי שוויתר על האוטוגומיה של המפר"ל כמפלגה פוליטית – אך מו שוויתר על האוטוגומיה של המפר"ל כמפלגה פוליטית – אר בכל זאת משתוקק שלא להיות נדון לנדודים במדבר הפולוטי – נדחף לעבר להטוטים שאין בהם כדי לספק אף צד.

ההגדרה הקיישת בתוק לפיה יהודי הוא ,מי שנולד לאם יהודיה, או התגייר, ואינו בן דת אהרת", אומרת למעשה שמדינת ישראל מכירה בפלוראליום הדתי שהיכה שרשים בעם ישראל. מהכרה זו אין לחזור, ואם ה"ה בורג ורפאל הציעו עתה כי לא הירשם, במירשם התרשבים ובתעודה הזהוה, לאומיותם של עולים הדשים שעברו בחו"ל תהליך גיור כלשהו, משך שנה אחת – הרי יש בכך משום בישול ההכרה ההיא לגבו רבנים בני הזרם הקונסרי יש בכך משום בישול ההכרה ההיא לגבו רבנים בני הזרם הקונסרי לשגוע גם ברבנים אורתודוכסיים; כל מה שנוסחה זו מסוגלת לפגוע גם ברבנים אורתודוכסיים; כל מה שנוסחה זו מסוגלת להשיב הוא שנם חלק ניכר של המפד"ל עצמה נדתף לפסול "פשרה" מוזרה כזו.

בעוד ימים ספורים תחלוף התקופה של שלושה חדשים אשר ראש הממשלה ראה להמתין מבלי לאייש, דרך קבע את המשרדים שהיו תפוסים בעבר על ידי נציגי המשד"ל. כאשר ממשלת מאיר הבטיתה לחקים ועדה שרים שתבדוק את גרשא הגיור בחוץ לארץ, "תוך התייעצות עם הרבנים הראשיים בישראל", הגיעה עד לגבול תוך התייעצות עם הרבנים הראשיים בישראל", הגיעה עד לגבול המשרבות שאין להרחיק לכת ממנו. מאחר והמשד"ל דרשה לאחר מכן יותר, ומוסיפה לדרוש יותר – יש עתה לנותרה קו על העבר, על ראש הממשלה למנות למשרדי הפנים, הסעד ההרתות שרים משורות המסלגות של הקואליציה הנוכחית, ולא להאריך עוד את הזמן ששלושה משרדים אלה ינותלו, למעשה, על ידי מנהלים הזמן ששלושה משרדים אלה ינותלו, למעשה, על ידי מנהלים כלליים.

CASE PREMIER QUOTED NOT TYPICAL 'Keep religion out of politics'

Dear Mr. Prime Minister:

27.9.74

May I respectfully call to your attention an inaccuracy in a statement you made before the nation in an interview you gave over TV broadcast on September 20 and 21. You stated that "one of the heads of the Reform movement in New York who contacted me in order to oppose the current proposal for the entry of the N.R.P. (into the Government), officiated at a marriage ceremony on the evening of Tish'a B'av with a Christian minister in a church."

This description does not fit any leader who approached you or communicated with you officially on behalf of any of our American or international Reform Jewish organizations. We are aware of an advertisement placed in the Israeli press by an organization calling itself "The Movement for Unity of the Nation" which contains a photocopy of a notice in the "New York Times" of a rabbi who did so officiate. There is no rabbi by that marriage." Outside the United name who belongs to the Reform Movement, There is a rabbi with a similar name who is known to perform such ceremonies, but that rabbi does not even have a congregation, and he certainly does not represent the movement nor a solution to the conversion con- the ineffectiveness and insufficiency is he representative of the move- troversy should be found which is of Jewish education, a weakening of ment. The official position of the acceptable to all of the movements the bonds of the Jewish home and Central Conference of American in Judaism, but when the Prime the Jewish family, and the status Rabbis as adopted in June 1973, is Minister uses as an illustration such of the Jew as an accepted member

Following Prime Minister Yitzhak Rabin's interview on Israel Television last Friday night, which contained references to Reform Judaism, Rabbi Richard G. Hirsch puts on record, in a letter to the Premier, that grammes oriented to inculcating the marriage to which Mr. Rabin referred is by no means normal or accepted Rreform procedure. Rabbi Hirsch is Executed Director of the World Union for Progressive Judaism in Jerusalem.

stand adopted in 1909 that 'mixed convert, and therefore in no marriage is contrary to the Jewish way can be considered a valid tradition and should be discouraged,' Jewish marriage) the atmosphere now declares its opposition to par- becomes less conducive for arriving ticipation by its members in any at an amicable resolution of the ceremony which solemnizes a mixed problem. States, there is no known instance of any Liberal, Reform or Progressive rabbi affiliated with our ficiated at a mixed marriage.

as follows: "The Central Conference an exceptional example (which, in- of an integrated, open society. These

of American Rabbis, recalling its cidentally, did not even involve a

It is essential to recognize that there is no connection between the Law of Return and the problem of intermarriage abroad. Unfortunworld movement who has ever of- ately, intermarriage is a growing phenomenon throughout the Jewish We welcome your statement that world. It is a phenomenon reflecting

for the rise in intermarriage, and alizations. Everything is to be the Reform movement continues to be gained by recognizing our complay a key positive role in prevent- mon responsibility and by having ing assimilation and intermarriage all responsible Jewish groups join through its religious, educational together in mutual respect and in and cultural programme, not the the conviction that differences in least important of which are proesteem and love for the people and State of Israel. Mr. Pinhas Sapir, reporting on his recent trip, stated that the intermarriage rate in Latin America is up to 40 per cent. In all of Latin America there are four liberal rabbis, none of whom officiates at intermarriage, And in America the conversions performed by Reform rabbis are intended to, and indeed do, have the effect of combatting the harmful consequences of intermarriage.

It is therefore fallacious to assume that a Knesset revision of the Law of Return recognizing only conversions performed in accord with the Orthodox interpretation of Halacha, will prevent intermarriage. In our experience the problem of intermarriage is unrelated to such questions as who performs marriage or conversion ceremonies. Unfortunately, intermarriage is a problem which plagues the Jewish world, including Orthodox Jewry. No movement or group of Jews is immune from its contagion, and no group has a sure-fire preventative.

Nothing is gained, therefore, by

and other factors are responsible recrimination and unfounded generapproach and emphasis are salutary in attacking a problem common to all.

> Over and above the specific statements in your interview, I should like to call to your attention again, our firm conviction that these most weighty issues affecting Jewish survival in the Diaspora should be discussed by the religious movements themselves and by Jewish leaders in Israel and the Diaspora in an atmosphere removed from the controversies of Israell politics.

To make religion the basis for negotiations between Israeli political parties is to distort both Judaism and the democratic process. It is inconceivable that a minority branch of Judaism should use the political process as a tool to achieve religious objectives which it cannot achieve through education and suasion. And it is inconceivable that political leaders use Judaism as a tool to achieve political objectives unrelated to Jewish religious concerns.

Because of these factors we have been and continue to be opposed to the politicization of religion and the religionization of politics.

RABBI RICHARD G. HIRSCH

אבל הגרים אכובת לקחל עדת ישראל, בתוכנו ושחביבם מתחזוללת כל המערה, ה מיסכנים שעל ידי הקפאת רישומם מקוה המעריל לשוב אל שולחן הממשלה, קרבגות המעריל לשוב אל שולחן הממשלה, קרבגות לומויות האורח של הבריקדות, המופלים לומויות האורח של הבריקדות, המופלים ליברליים והקונסרווטיביים של אמריקה את ליברליים הקונסרווטיביים של אמריקה את ליברליים התומרווטיביים של אמריקה את ליברליים התומרווטיביים של אמריקה את ליברליים המומרווטיביים ליצת הקהל בעריק אות, הם המצאה של להטוטרים פוליטיים, המנובלים את המימותנו כדי לגרוף אותנים לתוך מהלוקת מלאכותית.

און שווים שהיאות של מושר כל כך שעולם לא התנהל פולמוס סוער כל כך המקרא, כל הציטשות ממגילת העצמאות, כל המליצות הנשגבות על הירות ושוויון אינן באות אלא לורות חול בעיניים ולהסיח את דעתנו כן העובדה המשוטה שחייכות היכולת שלנו להביא עולים כן העולם החמשי מצומצכת בכללה. היא מסתכמת אולי באלך היכולת שלנו להביא עולים כן העולם החמשי מצומצכת בכללה. היא מסתכמת אולי באלך יד אלף ומאתיים נפש בחרדש. רובם יהודים עורתורובסיים, היהודים הרפורמיים הם מיעום אורתורובסיים, היהודים הרפורמיים הם מיעום מערב הם קומז קטן - אולי שניים בחודש. זה הם בנדר קוריתו נדיר: לפעמים - אות זה הם בנדר קורית נדיר: לפעמים - אות שלושה.

הסיבת איננת טמונה בהפליה הגוראה שי אנו נוהגים בגרים הרפורמיים. זה שנים הם גרשמים כיהודים אם רצונם בכך ונהגים מכל ההטבות המוענקות על פי חוק השבות.

חסיבה נעוצה בסתות של הגיור ה הסיבה נעוצה בסתות של הגיור ה רעונמי: אין הוא יוצר יהודים המים מאד וציוניים מאד שמשאת נפשם היא לבוא ולהיות בארץ של יהודים. גר רעוכים ואין הדי שמא ילדיו יתהתנג עם גריים. ואין הרא מצר צל שאינו מקיים את מצוות ישיב ארץ ישראל או את המצוות התלויות בארין. ארץ ישראל או את המצוות התלויות בארין. ארץ ישראל או את המצוות הלויות בארין. ארץ ישראל הובה על פי השולחן יערוד ה רמורמי.

ארים רפורמיים הם בורך כלל אנשים נהם היודעים ארוצים לשטות נחת רוח לחות ניהם. הם יודעים שגם כומנים מודרניים אלה יש הורים יהודיים לא מעטים הבגויבים בצער יש הורים יהודיים לא מעטים הבגויבים בצער בברית הנישואין עם מי שאינו יהודי. אין שום דבר שהורים יכולים לעשות כדי להניא שום דבר שהורים יכולים לעשות כדי להניא שום דבר שהורים יכולים לעשות כדי להניא אדם הגוון המתחתו עם בורוג או בתיוג שידול שבדרך כלל אינו עולה יפה. אבל סידול מבדרך כלל אינו עולה יפה. אבל עשייכים לרה אתרת, אינוג רוצה לגרום לקרע במשפחה. גיוו רישורםי הוא מובא אלנוני המאוששו התפייסות בלי לחציג עביי דואסטי באורה החיים.

הגיור הזה, שכיתותו ומשמעותו, קשורים איפוא קשר הדוק אל התופעה של ריבוי נישואי תערובת בקרב יהודי אמריקה, ואי אפשר להפריד ביניהם.

כמעם אין נתובים סטטיטטיים מוסמכים על יהודי ארחיב. אם אובורים, דרך משל, על יהודי ארחיב. אם אובורים, דרך משל, שיש הוחוזין רעועים למדי. ברוב המדינות האמריקניות אין רושמים את דתו של אורח, רשומים בשום קהילות. המחקרים הסטטיסי רשומים בשום קהילות. המחקרים הסטטיסי יותלק ניבר מן היהודים האמריקניים אינם יום ברור באיזו מדה מייצגים מדגמים אלת על ברור באיזו מדה מייצגים מדגמים אלת כמן של יהודים שהצליחו לנתק את מרבית הקשרים שקשרו אותם אל עמם ואל דתם. קצתם אף לא ינדיריו את עצמם כיהודים.

קקשרים שקשרו אחום אל שנט זא לחום. קצתם אף לא ינדירו את עצמם כיהודים. הנתונים שיובאו להלו, בסיסם הוא איפוא רופף למדי: הם מסתמכים בעיקר על סאמר שנתפרסם בשנתנו היהודי האמריקני של 1973, המנתה מהקר סטטיסטי מודגם, ממאמר זה יוצא, שבשנים האחרונות חלה עליה תלוי

של סובלנות והבנה הדדית שקשה לערער. עליהם.

ואולם בשצה שהם בושתים מאוד בליבי דליות שלהם, יז הדותם איננה מושתת על אותם ישודות איתנים. הם כתחו את שרשי ממטורת היהודית שממנה צמחו וי מצאו את עצמם מרחפים בחלל של ערכים כלל אנושיים, שרק חלק מהם זיקתם אל היהדות ברורה ובלתי־מעורערת. איו מדה המנים האדקה, הצניעור והענות, הבדק אנושית טובה שאינה מעוגנת בתורה. ה התברתי ואתכת הריע הם הלק מן המווישה ההברתי ואתכת הריע הם הלק מן המווישה ההברתי ומתנת הריע הם הלק מן המווישה אנושית מהוגנת, שלא איבדה את הכחשר שנושית מהוגנת, שלא איבדה את הכחשר הברתי בארע הביע הם אינה חלק מו המווישה המביתי ביע מהוגנת, שלא איבדה את הכחשר אנושית מהוגנת, שלא איבדה את הכחשר הברתי ביו מונה לא פתות מו הי יהדות, אלא שוויהדת היא יוותר מאלה שרות, אלא שוניהדת היא יוותר מאלה יחיא גם אמונה בעקרונות, משמעת, אורח ימים היא הציפור הנחשר את המתנת עריקותה ורציפותה הו סימני החיכר שלה עתיקתה ורציפותה הו סימני החיכר שלה עתיקתה ורציפותה הו סימני החיכר שלה עתיקתה ורציפותה הו סימני החיכר שלה עתיקותה ורציפותה הו סימני החיכר שלה יכולתה לשאת עבה לאורך כל החנתעו-ותילות – כל דבר שהותם של נצחיות תפילות – כל דבר שהותם של

סבוע אם שרי להתנער מאלה, להיפרד מעבר אי אפשר להתנער מאלה, להיפרד מעבר ומסודת, להתנתק ממרבית החוליות שב-שרשרת העתיקה, ולקיים יהדות אמיתית. במשבר מרוני, היא באה לעולם – אין לשכוח זאת – כורם של טמיעה התהבללות. היא בימשה לעשות את היהחזות דומה ככל האפשר לנצורות. היא דגלה ברעיון שיהודים האפשר לנצורות היא דגלה ברעיון שיהודים העמולה הלאומית מספר התפילה שלה, מפגי שבורה היתה שיהודים ייגאלו, עם האנוי שות כולה, על ידי התפולה נמלי היו תסובי לנות, על ידי התפול המודרני הגאור, היא ניערה את התבנה גם מלשון הקודש, ותיר-ניערה את התבנה גם מלשון הקודש, ותיר

נמה את תפילותיה לשפת הארץ. היא חזרה בה, לאחר מכן, היא שינתה את יחסת לארץ ישראל, למועדי ישראל וללשון העבריה, חיא הבינה שבלי אלה – אין לה צבית בל עיקר, היא שינתה גם את יחסה – הנפשי, אם לא המעשי – אל יחסה שר הנפשי, אם לא המעשי – אל התלמת. היא נמשכה, כפרער אל האור, אך נרתשה מלתת להם תוקף של מצוות ארידיים

מחייבות היא תנועה של אנסים מהלבסים. כיחז שאינה רוצה לקבוע מערכת הינים מחייבים. היא משאירה לכל רב שבכל קהילה את החופש להעיב נבולות משלו בתחום הרצוי והאסור, הכקובל והכוחייב. היא מסירה עבי שיו בצובדה שליהדום יש דפוסי חיים, סמי שיו בצובה בחלק מכלל יסואל, ההיא מנוייסה למצכים היהודיים העילמיים.

למאבקים היהודיים הנילמיים. אני סביר שהיא נמשכת, לאסילאט, בחורה מול צור הסתבבה. שצה שקצת פרועיה ה חיוהניים עוסקים שדיין באפספרימנטים בתחום שיתוף הפעולה עם כתות נוצוייות, הרומן א אמית ישלת תוא עם היהדות המקורית, שמשואותיה הן המאירות את דרכה.

אינני מאפין שהכינוי ,יהדות מתקדמת" יוני מאפין שהכינוי ,יהדות מתקדמת" יפה לה. היא. אליבא דאמת, יהדות שיב ה. ממיקסם:שוא על עולם שכולו סוב רבו בני כל הלאומים אחים הם, היא חוזרת,

בצערים איטיים ובתעיות מייגעות, אל תפיסה

מציאותית יותר של זהות אתנית וייהוד לאומי שהם נכסים יקרים הטצונים שמירה, מפני שעמים, כמוהם כיחידים, לא נבראו בצלם אחד ואי אפשר לעשותם דומים זה

לוה בלי לפגוע בחירותם ובזכותם

להיות שונים. הוכות להיות שונים. הוכות להיות שונה היא, לגבי אמריקה היתריה, בגדר חידוש, במשך דורות אחדים היתה זו שאיפתו של כל מהגר שהגיע לערלם

החדש, לאבד מהר ככל האפשר את סימני התיכר המיוחדים שלו ולהיטמע בתוך האומת

החדשה שלפי אמונתו התמימה הלכה ונתי הוותה מעבר לאוקינוס.

טעות היתה. שום אומה הדשה לא צמחה שם. ערבוב עמים הוא שצמח, ובשנים האחי רונות גילו המרכיבים השונים של האוכי לוסיה המעורבת הזאת שבעצם אינם רוצים

להיטמע וליהפך לבליל אחד. הזרם הרפורמי, בשלבו הראשון, היה מכוון בולו אל הרערון הבלתי־אפשרי של התבו-ללות, המציאות הביסה אותו, והוא נאלץ לתוור ולבקש דרך אל השוני, שהוא מהות

יהודית מובהקת. בין כה זכה איבד את הכושר לשמור על הייהוד היהודי. דרך הפירצה שהוא פתח בחומת היהדות, בורחים שנהישנה שלושים אחוז מן היהודים האמריקניים הי צעירים אל שטחיההפקר שבין הדתות ובין הלאומים.

ר מאבק המתנהל עכשיו אינגו על גרים. המאבק הזה על מהן לגיטימציה ישי האלית לזרם ההמורמי שביהדות. אילו בא זביקש הכרה במעמדו ועמו הרכחות הותכות להשעניו בשמירה על קיומו ועל ייהדו של עם ישראל בתפוצות. היתה תביעתו מעוררת הדים הרבה יותר חיוביים. אלא שהוא בא תבידו המסמרים המחורידים האחרוגים על הדים הרבה יותר חיוביים. אלא שהוא בא תצעירים ממקורות החייתם. וכל מה שיש תצעירים כמחסום וכסבר הוא – להרוס תצעירים היחומות ולהבריז על היהדות את שאריה המומות ולהבריז על היהדות נימל ארמה פרחה שכל הרוצה – בא אליה ומל הרוצה – קם והילד:

ואין הוא בא וכביא אלינו המובי עולים, על מנת לשכבעו באמצעותם שהיא ענף חי ופעיל של תנועת התחיה היהודית. הוא בא וידיו וייקות־כמעט, והוא רוצה שאבחנו ניתו לו את הגושפנקא גם למעשיו המבורכים בתחום הסולידאריות היהודית, גם לתעיותיו בשאלות היהדית, וגם לכשלונותיו הבולטים

לעין. ואנחני, שהאחדות היהודית היא לנו דגל ועיסר־אמונה ומשאת־נפש – איננו יכולים להיענות לו.

> לה בשיעורם של נישואי התערובת ביהדות אמריקה: בשנים 72-1966 בהרו קרוב לי שליש (31.7 אחת) מו הבישאים היהודים בבן־זוג לא־יהודי. באוכלוסיה של יותר מ־6 מיליון נמש. מספר הגישאים בשנה נתוגה יהיה יותר מספר הגישאים בשנה נהוגה יהיה יותר משאה אלה, לפהוח כ-30 אלף מהם גישאים ללאייהודים, על פי הנתוגים של השנחון היהודי האמריקני בשני שלישים של המקי רים גברים יהודיים הם הנושאים גשים נכריות, לפי האומרן הגלמי שלנו מקיפה איפוא התופעה כ־20,000 צעירים יהודיים תכ-2000 צעירות מדי שנה בשנה. בני קבושא כצרה יהודיה, אינו רואה צורך, ברוב המסרים, להתנייר. אבל כרבע מן הנצרות הנכריות הנישאות ליהודים – כי 5,000 בשנה – מתגיירות. זוהי תעשיית ציור בעלת היקף. אין נתוגים סטטיסטיים המאמשרים לנו למיין את התופעה של נישואי תערובת על פי השתייכותם של הצעירים לאחד משלושת הזרמים היהודיים בארהיב. יש מקום לשער שהתופצה שכיהה מחות בקרב הנוער הי אורמודוכסי מאשר בקרב הקונסרווטיבי. וי שהנמנים עם הקהילות הרשורמיות והליבי שהנפגנים עם הקהילות הרפורמיות ההיכ רליות נוטלים בה חלק עיקרי, בקרב הי רפויכויים יש יהודים לא מעטים שאינם רואים פגם בגישואי תערובת. יש רבנים רפורמיים (הם כיעום, אבל חם קייפים) המוכנים לקדש זוג מעורב בלא גיור. ויש אפילו רבנים המברכים על הי תופעה ורואים בהסיבוי להתהוות לת חדשה. שההוה מויבה של יהרות ונצרות, האולי אף ראשיתו של תהליך בלתיינמנע של שקיעת היהדות (השנתון היהודי האמריקני, 1970, .(119-118 '23 0 איחיים אומתי אם רבני קחולות ליברליות בי איחיים אינטליגנטיים כילם, מקטימים כולם, המאמינים אמונה אבוקה בתשיבותה של ישראל כמסד לקיום הייחוד היהודי וכבוקד של הסולידריות היהודית שאיפתם לזכות בהכרה מטעם המוסדות הי מחוקקים בישראל כנה; אמונתם בזכותם של יהודים לחפש פרות לגפשם בכל דרך הגראית להם מבוססת על עקרונות ליברליים

האיגוד העולמי ליהדות מתקדמת WORLD UNION FOR PROGRESSIVE JUDAISM

13 King David Street Jerusalem, Israel

Tel. 234-748, 232-444 .50

רחי המלך דוד 13 ירושלים

Office of Executive Director

לשכת המזכיר הכללי

September 8, 1974

Mr. Yitzhak Rabin Prime Minister State of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

I am very disturbed by the nature of our telephone conversation on September 6, and, out of personal friendship for you and respect for your office, I am writing this letter to present some thoughts for your consideration.

Our movement has been opposed in principle to all efforts to impose Halacha on the State of Israel. In 1970, following the Shallit decision, we issued statements opposing the revision of the Law of Return, because we realized, as did the majority of the High Court, that once a Halachic definition of a Jew is injected into civic legislation, the State of Israel would be embroiled in continuing conflict over divergent interpretations of Halacha. During the high level Knesset debate on the Law in February 1970, many members of the Knesset, including members of your party, expressed views similar to ours. We continue to believe that the revision of the Law of Return in 1970 was a serious mistake, because it opened a Pandora's box which gave Orthodox groups in Israel and around the world a base from which constantly to seek further imposition of their beliefs and practices on the State, and through the influence of the State, on world Jewry.

During the course of the deliberations in 1970 representatives of the Reform and Conservative movements met with government leaders and were given assurance by Prime Minister Meir and Minister of Justice Shapira, that the revision of the Law of Return would recognize the conversions performed by any rabbi abroad. Mr. Shapira, speaking in behalf of the government, so stipulated in his address before the Knesset on February 10, 1970 -(see Knesset proceedings of same date). Mrs. Meir, throughout her administration, despite great pressures from orthodox groups around the world, maintained the government commitment. When the crisis rose again in your premiership, we continued to express our views in Israel, and around the world. You will recall that a delegation met with you on July 17, for an extensive and amicable discussion.

In the light of the extended history of the "Who is a Jew" controversy, and the involvement of groups around the world, I find it difficult to comprehend your contention that our opposition at this time represents the injection of religion into politics. If there is any issue which symbolizes the unfortunate politization of religion and the religionization of politics, it is the "Who is a Jew" issue. Our opposition to your proposal is based on a fundamental religious conviction that it is against the spirit of Jewish tradition to discriminate between converts and Jews by birth (see Leviticus 19:33,34). It is also based in large measure on our conviction that the integrity of both Judaism and the State is diminished when a clear-cut religious issue becomes the base for negotiations between political parties. We reject the notion that Orthodox Jewish groups representing a minority of the Jewish world can use the State as an instrument to impose through the political process, what they cannot achieve through the legitimate vehicles available religious education, and moral and spiritual suasion.

Since the current controversy revolves around conversions performed abroad, we believe that the issue can be resolved only through discussions between the respective religious movements and not through decisions made by the secular instrumentality of the Knesset under the pressure of party politics and specific time limits. On the basis of the past record, we are fearful that the government and the Labor Party will continue the unfortunate process of acceding to the pressures of the religious parties, thus only encouraging further encroachments in the future.

In the light of the above we believe that we have not only the right but the obligation to articulate our views through the democratic political process. We believe that in so doing we are not only expressing the needs of our movement, but above all, that we are helping to shape an Israeli society with which all Jews will be proud to identify.

Our movement has come a long way. Within the last year alone we have transferred our international headquarters to Jerusalem, voted to affiliate with the World Zionist Organization, established the foundations for a Progressive kibbutz through the organization of a Nachal Garin, expanded our programs in Israel, and engaged in a host of activities abroad resulting in increased political and financial support of the State. In sum, we are committed to an ever more intensive participation in the greatest adventure of our time - the upbuilding of the Jewish State.

I hope that after reflection you will agree that the irritation resulting from a more activist role of the Progressive movement is indeed a welcome price to pay for a more dedicated involvement of a major movement in Jewish life.

Hatzlacha B'Chal D'rachecha.

Respectfully yours,

Rabbi Richard G. Hirsch

September 20, 1974

Mr. Yithak Rabin Prime Minister Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

May I respectfully call to your attention an inaccuracy in a statement you made before the nation in an interview you gave over TV broadcast on September 20 and 21. You stated that "one of the heads of the Reform movement in New York who contacted me in opposition to the current proposal for the entrance of Mafdal, officiated at a marriage ceremony on the evening of Tish'a B'av with a Christian minister in a church."

This description does not fit any leader who approached you or communicated with you officially in behalf of any of our American or international Reform Jewish organisations. We are aware of an advertisment placed in the Israeli press by an organisation calling itself "The Movement for Unity of the Nation" which contains a photocopy of a notice in the New York Times of a rabbi who did so officiate. There is no rabbi by that name who belongs to the Reform Movement. There is a rabbi with a similar name who is known to perform such ceremonies, but that rabbi does not even have a congregation, and her certainly does not represent the movement nor is he representative of the movement. The official position of the Central Conference of American Rabbis as adopted in June 1973, is as follows: "The Central Conference of American Rabbis recalling its stand adopted in 1909 that 'mized marriage is contrary to the Jewish tradition and should be discouraged' now declares its opposition to participation by its members in any ceremony which solemnizes a mixed Outside the United States, there is no known instance of any Liberal, marriage." Reform or Progressive rabbi affiliated with our world movement who has ever officiated at a mixed marriage.

We welcome your statement that a solution to the conversion controversy should be found which is acceptable to all of the movements in Judaism, but when the Prime Minister uses as an illustration such an exceptional example (which, incidentally, did not even involve a convert, and therefore in no instance can be considered a valid Jewish marriage) the atmospateme becomes lees conducive for arriving at an amicable resolution of the problem.

It is essential to recognize that there is no connection between the Law of Return and the problem of intermarriage abroad. Unfortunately, intermarriage is a growing phenomenon throughout the Jewish world. It is a phenomenon reflecting the ineffectiveness and insufficiency of Jewish education, a weakinging of the bonds of the Jewish home and the Jewish family, and the status of the Jew as an accepted member of an integrated, open society. These and other factors are responsible for the rise in intermarriage, and the Reform movement continues to play a key

Page 2

positive role in preventing assimilation and intermarriage through its religious educational and cultural programs, not the least important of which are programs oriented to inculcating esteem and love for the people and State of Israel. Mr. Pinchas Sapir, reporting on his recent trip, stated that the intermarriage rate in Latin Americanis up to 40%. In all of Latin America there are four liberal rabbis, none of whom officiates at intermarriage. And in America the conversions performed by Reform rabbis are intended to, and indeed do have the effect of combatting the deleterious consequences of intermarriage.

It is therefore fallacious to assume that a Knesset revison of the Law of Return recognizing only conversions performed in accord with the Orthodox interpretation of Halacha, will prevent intermarriage. In our experience the problem of intermarriage is unrelated to such questions as who performs marriage or conversion ceremonies. Unfortunately, intermarriage is a problem which plagues the Jewish world, including Orthodox Jewry. No movement or group of Jews is immune from its contagion, and no group has a sure-fire preventative.

Nothing is gained therefore by recrimination and unfounded generalisations. Everything is to be gained by recognizing our common responsibility and by having all responsible Jewish groups join together in mutual respect and in the conviction that differences in approach and emphasis are salutary in attacking a problem common to all.

Over and above the specific statements in your interview, I should like to call to your attention again, our firm conviction that these most weighty issues affecting Jewish survival in the Diaspora should be discussed by the religious movements themselves and by Jewish leaders in Israel and the Diaspora in an atmosphere removed from the controversies of Israeli politics.

To make religion the basis for negotiations between Israeli political parties is to distort both Judaism and the democratic process. It is inconceivable that a minority branch of Judaism should use the political process as a tool to achieve religious abjectives which it cannot achieve through education and suasion. And it is inconceivable that political leaders use Judaism as a tool to achieve political objectives unrelated to Jewish religious concerns.

Because of these factors we have been and continue to be opposed to the politicization of religion and the religionization of politics.

Sincerely yours,

Rabbi Richard G. Hirsch

jalman 19.10.74 State / brack ing atite of and for Jews. but is not a Jeach state Jeurh Liminsion measured by: 1. Living out you life in a majority 2. Searching for worts - ancherky 3. Sense of historical unonwork. Prophe in Biblick times never prolamed Deg were Jews recept Joseph and Joneh. In made And is the emergence of a Heben welting which require " Jewith ballgood in other to understand st- i.e. Agnon. It is fiel of Jemis experience but not sellyon. There we gnostic breating sociel is a refuge for any Jer and This is BHull serve of city of refuge , The law is a mixture of Tankan Butish and traditional Jewith - with a trend to emphasize the latter, - fold of morality, we must ffty noral news to modern prohitical situations us is hard an not prepared to define what is each in the Jamih sitet. We are still formetion - need time.

Jourt religion initiation (Franc Rosersong) is what we should stave for - and can achieve in on actual life situation where we are a majority.

THE JERUSALEM SCHOOL OF HEBREW UNION COLLEGE— JEWISH INSTITUTE OF RELIGION

13 King David Street Jerusalem, Israel

World Union for Progressive Judaism

September 30, 1974

From: Rabbi Ira S. Youdovin

To:

Judge Emil N. Bar

Rabbi Dr. Julian Morganatarn U.S.A.

Wr. Robert L. Adam. 11.5.4.

Mr. Michael Bucks Great Britan Subject: Law of Return

Dr. Ezra Spicehandler, Dean of the Jerusalem School of the Hebrew Union College-Jewish Institute of Religion and a Vice President of the World Union for Progressive Judaism, has prepared a strikingly cogent analysis of the controversy over Israel's Law of Return. It is essential reading for anyone concerned with the subject.

Worldwide Leadership of the Progressive Movement

The paper was first presented this past July in London, England, to the 18th International Conference of the World Union. Since that time, the so-called "compromise" formula mentioned by Dr. Spicehandler (which would have amended the Law of Return to include converts who have been "converted to Judaism in accordance with Jewish practice from generation to generation") has been defeated. Our opposition was based on our consistentlyheld position that once a <u>halachic</u> or quasi-<u>halachic</u> definition of a Jew is injected into Israeli civic legislation, the State of Israel would be embroiled in continuing conflict over divergent interpretations of Halacha.

Then, in late August, the Labour Party, growing increasingly uncomfortable with its slim Parliamentary majority, proposed another vehicle for bringing the NRP into the Government. This plan calls for a oneyear moratorium on registering all immigrant converts in the Population Registry. Labour Party leaders have assured us that the moratorium is intended only as a cooling-off period during which attempts will be made to find a long-range solution acceptable to all streams of Jewish life.

233

These assurances, however sincere, are irrelevant. We oppose this plan as being anti-Jewish because it would distinguish between Jews by birth and converts, contrary to the classic Jewish position which does not permit discrimination (Leviticus 19:33-34). Strongly worded messages of opposition have been sent by the major organizations of both the Reform and Conservative Movements.

Despite its clear violation of <u>Helacha</u>, the proposal has been accepted by the NRP. During an extended internal debate, the party's older leadership, concerned over the prospect of permanently losing their ministerial portfolios, prevailed over the younger, more radical elements. It is certain that this latter group was mollified by an ill-disguised scheme by which immigrant Orthodox converts will be able to get a certificate of conversion from the Israeli rabbinate, and thus will be registered as Jews as if they had been converted in Israel.

As of this writing, there continues the unpleasant business of having an issue of profound religious significance decided on the basis of political vote-counting. The NRP has twelve votes to bring to the coalition. On the other hand, Ms. Shulamit Aloni is committed to removing her three. The balance will be tipped by the Independent Liberals and MAPAM, both of which agree with us ideologically, but are torn by their desire to put the Government on firmer footing.

We, too, sympathize with Mr. Rabin in his drive to form a strong government coalition; but we cannot remain silent while the rights of 2/3 of World Jewry are compromised in the process. History---and especially recent history----has demonstrated the unhappy consequences of tempering morality with political expediency.

The current "compromise" proposal shows, more clearly than ever, that when religion becomes a weapon in political negotiation, both Judaism and the State lose their integrity. In their attempt to use the Israeli government as an instrument for interfering in the religious life of the Diaspora, the Orthodox have not only threatened to shatter world-wide Jewish unity, but, in the process, they have embraced a position which is contrary to the very <u>halachic</u> principles they so ardently champion.

The only solution is the one suggested by Dr. Spicehandler in his paper: that the categories "nationality" and "religion" be eliminated from Israeli registration documents as being contrary to the spirit of a democratic, pluralistic society. This step, which for years has been the unswerving stand of liberal Judaism, is now absolutely essential.